

Justitiedepartementet
Enheten för fastighetsrätt och
associationsrätt

Vår referens/dnr:
2025-58

103 33 Stockholm

Er referens/dnr:
Ju2025/00666

2025-04-01

Remissvar

Europeiska kommissionens förslag om ändringar i reglerna om företagens hållbarhetsrapportering

Inledning

Svenskt Näringsliv välkomnar möjligheten att få lämna synpunkter på de föreslagna ändringarna i EU:s regler om företagens hållbarhetsrapportering. Svenskt Näringsliv vill inledningsvis understryka att vi ställer oss helt och hållet bakom EU:s höga ambitioner för en hållbar utveckling. Det är viktigt att företagens resurser och kompetens inom hållbarhetsområdet kan ägnas åt rätt åtgärder som främjar den gröna omställningen snarare än regulatoriska krav och administrativa processer. Initiativ som syftar till regelförenkling och minskad administrativ börda är därför välkomna.

EU:s direktiv om hållbarhetsrapportering (CSRD) och förordningen om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar (Taxonomiförordningen) är sammantaget ett omfattande rapporteringsramverk som genomförts under kort tid i förhållande till regelverkens storlek och komplexitet. Den europeiska ansatsen för standardisering av företagens hållbarhetsrapportering som innebär att långtgående befogenheter har lämnats till kommissionen och Efrag för att bestämma rapporteringens innehåll, har resulterat i ett invecklat regelverk som kräver svåra bedömningar av företagen. Svenskt Näringsliv anser att de ändringar som nu föreslås utgör ett positivt steg i riktningen mot ett mer proportionerligt ramverk för hållbarhetsrapportering i EU. Svenskt Näringsliv vill särskilt lyfta fram förslagen till höjda tröskelvärden och den kommande omarbetningen av de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering (ESRS) i kombination med ett slopat krav på sektorsspecifik rapportering som särskilt välbehövliga åtgärder för att åstadkomma en lättnad av rapporteringsbördan i den storleksordning som kommissionen eftersträvar vilket utgör ett centralt element i förstärkningen av de europeiska företagens konkurrenskraft.

Svenskt Näringsliv vill samtidigt betona att de nu föreslagna förändringarna skapar en stor osäkerhet bland företagen i fråga om regelverkens tillämpningsområde och innehåll. Det är därför nödvändigt att skjuta på den tidpunkt från vilken rapporteringskraven ska tillämpas fram till dess att direktivändringarna är klara och de aviserade ändringarna i ESRS antagits av kommissionen. Det förslag på att skjuta upp det första rapporteringstillfället i två år som

lagts fram av kommissionen omfattar inte alla företag som ska lämna hållbarhetsrapport enligt CSRD. Detta skapar en olycklig situation för de företag som inte omfattas och som enligt den svenska lagstiftningen ska börja rapportera från och med det räkenskapsår som inleds närmast efter 30 juni 2024. I synnerhet gäller det den grupp företag som inte har fler än 1 000 anställda vilka kan komma att hamna i en situation där man först genomför ett betydande implementeringsarbete för att sedan något år senare hamna utanför tillämpningsområdet. Svenskt Näringsliv understryker vikten av att regeringen vidtar de åtgärder som Sverige förfogar över i egenskap av medlemsland i EU för att lindra denna situation. Det rimliga i detta läge är att rapporteringskraven pausas helt för alla företag. Svenskt Näringsliv efterfrågar ett snabbt och tydligt besked om regeringens avsikter i fråga om vilka krav på hållbarhetsrapportering som ska gälla i Sverige fram till dess överläggningarna i EU kring regelverkens tillämpningsområde och innehåll är avslutade.

De olika delförslagen rörande företagens hållbarhetsrapportering i kommissionens Omnibuspaket kommenteras i detalj nedan. Svenskt Näringsliv kompletterar avslutningsvis med några övriga synpunkter som gäller delar av regleringen som inte träffas av kommissionens förslag.

Förslaget att skjuta upp rapporteringen¹

Genom ett separat direktivförslag föreslår Kommissionen att den första tidpunkten för när en hållbarhetsrapport ska lämnas skjuts upp i två år för vissa företag. Stora företag som enligt CSRD ska rapportera för räkenskapsår som inleds 2025 eller senare ska i stället rapportera från 2027. Noterade SME-företag som enligt CSRD ska rapportera räkenskapsår som inleds 2026 eller senare ska i stället rapportera från 2028. Det bör noteras att om de förslag som kommissionen lämnar i andra delar Omnibuspaketet genomförs så kommer kravet på att lämna hållbarhetsrapport för dessa kategorier av företag att försvinna helt.

Svenskt Näringsliv stödjer förslaget till uppskjuten tillämpning av CSRD. Svenskt Näringsliv ställer sig bakom ett snabbt förfarande för antagande av direktivet vilket möjliggör att berörda företag så tidigt som möjligt får besked om vilka rapporteringskrav som kommer att gälla för 2025. Regeringen bör redan nu inleda förberedelser för ett snabbt genomförande av direktivet i svensk rätt i det fall det antas av EU och lämna besked om vad avsikten är i fråga om de krav som ska gälla.

Som nämnts inledningsvis anser Svenskt Näringsliv att rapporteringskraven bör pausas helt för alla företag. Detta åstadkoms lämpligen på annat sätt än genom ändringar av kommissionens separata direktivförslag. Att skjuta på tillämpningen för alla företag motiveras inte minst av den kommande översynen av ESRS. Det är enligt Svenskt Näringsliv inte lämpligt att kräva att företagen tillämpar ett regelverk som är under omarbetning, eftersom de då kan komma att behöva göra investeringar i system och ändrade processer för att kunna uppfylla krav som sedan ändras eller helt tas bort. Detta står i rak motsats till Omnibuspaketets syfte att förenkla och minska företagens administrativa börda. Översynen av ESRS kommenteras även separat nedan.

¹ COM(2025) 80 final

Förslagen till ändringar i redovisningsdirektivet 2013/34/EU²

Tröskelvärden för rapportering

Artikel 19a.1 och 29a.1

Kommissionen föreslår att stora företag (koncerner) med över 1 000 anställda ska omfattas av kravet på hållbarhetsrapportering. Svenskt Näringsliv välkomnar en höjning av tröskelvärdena för rapportering i linje med förslaget. I den dialog som förts kring rapporteringsramverket har Svenskt Näringsliv länge efterfrågat en anpassning av rapporteringskraven till företagens storlek och förutsättningar. Det nu föreslagna tillämpningsområdet är mot den bakgrunden en välbehövlig åtgärd för att höja europeisk konkurrenskraft genom minskad regelbörda. Ytterligare regelförenkling hade dock kunnat åstadkommas om tillämpningsområdet för kravet på hållbarhetsrapport harmoniserades med tillämpningsområdet för Taxonomiförordningen respektive direktivet för tillbörlig aktsamhet (CS3D).

Enligt förslaget ska tröskelvärdet mätas som 1 000 anställda i genomsnitt under räkenskapsåret. För företag som befinner sig nära gränsvärdet kan det vara svårt att avgöra om man kommer att vara rapporteringspliktig eller inte för ett givet räkenskapsår. En beräkning baserad på det senaste räkenskapsåret eller de två senaste räkenskapsåren är att föredra då det ger större förutsägbarhet.

Rapportering om värdekedjan

Artikel 19a.3 och 34.2a

Svenskt Näringsliv uppfattar bestämmelsen som att medlemsstaterna ska säkerställa att företag begränsar den information som de hämtar in till följd av kraven på hållbarhetsrapportering från motparter i värdekedjan. Från motparter som har färre än 1 000 anställda ska inte mer information inhämtas än vad som framgår av den frivilliga standard för hållbarhetsrapportering som kommissionen ska anta som en delegerad akt (se förslaget till artikel 29ca). Information som normalt delas i den sektor som företagen tillhör är dock undantagen från denna begränsning. Det föreslås dessutom att revisorns granskning av hållbarhetsrapporten ska ta hänsyn till begränsningen av den information som hämtas in av motparter som har färre än 1 000 anställda.

Den föreslagna begränsningen är svårtolkad och svår att tillämpa i praktiken. Hur ska ett företag exempelvis hålla reda på vilka motparter som har färre än 1 000 anställda? Ska beräkningen anses gälla koncernen eller ska den tillämpas på legal enhet? Det undantag för sådan information som normalt brukar delas i en sektor förefaller också svårt att tillämpa utan ytterligare reglering eller vägledning. Det är vidare märkligt att införa en begränsning i CSRD i fråga om motparter med färre än 1 000 anställda, medan CS3D har en begränsning som relaterar till motparter med färre än 500 anställda. På samma sätt är det märkligt att värdekedjan inte definieras på samma sätt i de båda direktiven. Bortsett från de tekniska svårigheterna med förslaget anser Svenskt Näringsliv att det som två parter i en transaktion kontraktsmässigt kommer överens om principiellt inte bör begränsas. Det finns dessutom en viss risk att begränsningen gör att rapporteringen enligt den frivilliga standarden i praxis etableras som ett de facto krav, vilket står i direkt motsättning till ambitionen att begränsa regelbördan. I synnerhet kan detta bli ett bekymmer för småföretagen.

² COM(2025) 81 final

Svenskt Näringsliv anser att den administrativa bördan av olika krav på hållbarhetsinformation för i synnerhet små- och medelstora företag är en viktig fråga som bör adresseras. Källorna till dessa krav varierar dock, det kan vara annan lagstiftning, branschstandarder, upphandlingskrav, information som härrör från enskilda företags hållbarhetspolicys etc. Mycket av den information som efterfrågas är dessutom produktspecifik och kan därför inte direkt hämtas ur en hållbarhetsrapport som upprättas på årlig basis. Som framgår nedan anser Svenskt Näringsliv att det är välkommet med en frivillig standard för hållbarhetsrapportering i EU. Förväntningarna på en sådan standard bör dock vara realistiska och tillämpningen bygga helt och hållet på frivillighet. Den gemensamma standarden kan mildra bördan av de olika krav på information som företagen möts av men någon fullständig harmonisering av den information som efterfrågas av ett enskilt företag kommer inte kunna uppnås genom den föreslagna bestämmelsen eller någon annan lagstiftning. Andra hjälpmedel för att underlätta rapporteringsbördan exempelvis en gemensam databas för klimatinformation, beräkningsverktyg etc. bör dock övervägas.

Frivillig taxonomirapportering

Ny artikel 19b.1-3 samt 29aa.1-3 redovisningsdirektivet

Enligt förslaget ska företag (koncerner) vars nettoomsättning under räkenskapsåret inte överstiger 450 000 000 euro och som inte gör anspråk på att uppfylla de krav på hållbara ekonomiska aktiviteter som ställs i taxonomiförordningen ha möjlighet att avstå från att lämna upplysningar enligt den förordningen. Ett företag vars nettoomsättning under räkenskapsåret inte överstiger 450 000 000 euro och som gör anspråk på att uppfylla taxonomiförordningens krav och därför rapporterar, behöver inte lämna uppgift om den andel av företagets driftsutgifter som härrör från miljömässigt hållbara aktiviteter.

Svenskt Näringsliv anser att det är bra att rapportering enligt taxonomiförordningen görs mer flexibel. Syftet med taxonomin är att användas som verktyg för att rikta investeringar mot miljömässigt hållbara verksamheter och på så sätt underlätta finansieringen av omställningen. Tyvärr har regelverket visat sig både komplicerat och administrativt betungande att tillämpa. Förenklingar i linje med kommissionens förslag är därför välkomna. Förslaget är dock otydligt i fråga om när ett företag kan tillämpa undantaget från rapportering. Ett mer direkt formulerat undantag från kraven på rapportering enligt taxonomin som omfattar alla företag vars nettoomsättning understiger 450 000 000 euro hade varit att föredra.

Svenskt Näringsliv anser att kravet på att rapportera driftsutgifter som härrör från miljömässigt hållbara aktiviteter bör tas bort helt och hållet för alla företag som rapporterar enligt taxonomiförordningen oavsett storlek. Informationsvärdet av detta nyckeltal för en användare kan kraftigt ifrågasättas. Samtidigt är rapporteringen av driftsutgifter en källa till stora kostnader för företagen då det kräver att relativt små transaktioner som sammanlagt inte uppgår till större belopp behöver kartläggas och fångas upp av ekonomisystemen. En frivillig rapportering begränsad till sådana utgifter för forskning och utveckling som inte fångas upp inom ramen för rapporteringen av kapitalutgifter kan dock övervägas.

Svenskt Näringsliv noterar slutligen att det rent tekniskt kan vara svårt för ett företag som befinner sig nära gränsvärdet 450 000 000 euro att avgöra om undantaget kan tillämpas eller inte. En beräkning baserad på det senaste räkenskapsåret eller de två senaste räkenskapsåren skulle ge större förutsägbarhet.

Möjlighet att redovisa delvis uppfyllelse av taxonomiförordningens krav

Ny artikel 19b.4-5 samt 29aa.4-5 redovisningsdirektivet

Förslaget innebär en möjlighet för företag (koncerner) att rapportera ekonomiska aktiviteter som delvis uppfyller taxonomiförordningens krav. Möjligheten omfattar företag vars nettoomsättning inte överstiger 450 000 000 euro. Genom en föreslagen ändring i kommissionens delegerade akt om de upplysningar som ska lämnas i enlighet med taxonomiförordningen föreslås att möjligheten införs även för företag vars nettoomsättning överstiger 450 000 000 euro. Metoden för rapportering av delvis uppfyllelse av taxonomin ska specificeras i en delegerad akt från kommissionen.

Svenskt Näringsliv anser att förslaget möjliggör en mer transparent rapportering av företagens omställning. Möjligheten att i samband med taxonomirapporteringen redogöra för delvis måluppfyllelse är i dagsläget begränsad då det kan vara svårt att avgöra var gränsen går till så kallad grön målning av verksamheten. Inte minst för en extern kvalitetsgranskare. För att förslaget ska få önskad effekt är det dock centralt att de kommande delegerade akterna utformas på ett enkelt sätt och inte komplicerar regelverket ytterligare.

Slopat krav på sektorsspecifik rapportering

Artikel 29b.1

Förslaget innebär att de delegerade akterna med standarder för hållbarhetsrapportering inte längre ska omfatta sektorsspecifik information. Svenskt Näringsliv välkomnar att kravet på sektorsspecifik rapportering slopas. Fullt fokus bör i stället läggas på omarbetningen av de generella rapporteringsstandarder som redan antagits av kommissionen, se separat avsnitt nedan.

Frivillig standard för hållbarhetsrapportering

Ny artikel 29ca

Förslaget innebär att kommissionen i form av en delegerad akt ska anta en frivillig standard för hållbarhetsrapportering som kan användas av företag som inte omfattas av ett obligatoriskt krav på hållbarhetsrapportering.

Svenskt Näringsliv anser att det är välkommet att hållbarhetsrapporteringen i EU standardiseras på frivillig basis. Många företag träffas av anspråk på att lämna olika former av hållbarhetsinformation till sina motparter som en följd av företagets position i värdekedjan. Vilken information som efterfrågas varierar stort och det saknas gemensamma definitioner och standarder. Denna brist på likformighet är administrativt betungande och resurskrävande för i synnerhet mindre företag. Initiativ för att skapa en gemensam frivillig standard är därför välbehövliga. Svenskt Näringsliv motsätter sig dock att företagens möjlighet att på kontraktsmässig basis ställa krav på sina motparter begränsas. Tillämpningen av standarden bör därför bygga helt och hållet på frivillighet för både användare och upprättare.

Enhetligt elektroniskt rapporteringsformat

Artikel 29d

Ändringen innebär att kravet på elektronisk rapportering av förvaltningsberättelsen inte ska gälla förrän kommissionen antagit en delegerad akt om hur informationen i hållbarhetsrapporten ska märkas upp elektroniskt. Förslaget får betraktas som ett tydliggörande av vad som gäller fram till dess att en delegerad akt med en taxonomi för elektronisk hållbarhetsrapportering antagits av kommissionen.

Svenskt Näringsliv anser att EU bör göra ett större omtag i fråga om elektronisk rapportering av årsredovisningar, inklusive kravet på att tillhandahålla förvaltningsberättelsen (inklusive hållbarhetsrapporten) i ett enhetligt elektroniskt format. Det format som används i EU innebär att det rapporterande företaget behöver ange elektroniska taggar för hållbarhetsrapportens datapunkter. Processen är komplicerad och tidskrävande för företag som i många fall saknar system för detta. Den taxonomi för elektronisk taggning av hållbarhetsrapporter enligt ESRS samt de upplysningar som ska lämnas enligt taxonomin för hållbara investeringar som föreslagits av ESMA innehåller över 8 000 olika etiketter. Det finns hög risk att det elektroniska formatet kommer att fördröja publiceringen av årsredovisningen.

Översynen bör även omfatta det krav på elektronisk rapportering enligt ESEF som gäller för börsnoterade företag sedan 2020 enligt öppenhetsdirektivet. Erfarenheten av elektronisk rapportering i dessa företag är att det elektroniska formatet har gjort årsredovisningsprocessen mer komplicerad och mindre flexibel. Sena ändringar av rapporten nära publicering är svåra och kan innebära att taggningen behöver göras om. Kravet på att de elektroniska taggarna ska granskas av revisorerna är ytterligare ett moment som komplicerar processen. Att skjuta upp publiceringsdatumet är i regel inte ett alternativ för börsnoterade företag som måste publicera rapporten så nära balansdagen som möjligt för att minimera risken för att händelser inträffar efter balansdagen som får konsekvenser för innehållet i årsredovisningen. Trots de resurser som läggs på rapportering enligt ESEF är marknadens efterfrågan på elektronisk finansiell information i det närmaste obefintlig. Noterade företag vittnar om att nedladdningarna av elektroniska rapporter från deras webbplatser är extremt få och att de inte får några frågor om de elektroniska rapporterna från användare.

Sammantaget bör kravet på elektroniskt rapporteringsformat ses över i syfte att hitta en modernare och mer flexibel metod för digital rapportering. Fram till dess bör kravet på att tillhandahålla förvaltningsberättelsen (inklusive hållbarhetsrapporten) i ett enhetligt elektroniskt format pausas. I den mån den nuvarande modellen för elektronisk märkning av års- och koncernredovisningar (inklusive hållbarhetsrapporter) behålls bör kravet omarbetas så att den elektroniska versionen av års- och koncernredovisningen utgör en kopia av originalhandlingarna som kan tillgängliggöras i efterhand. Den elektroniska versionen bör då inte heller omfattas av revisorns granskning. Detta skulle möjliggöra en betydligt effektivare rapporteringsprocess.

Styrelsens ansvar för den elektroniska rapporten

Artikel 33.1

Kommissionen föreslår att styrelsens ansvar för att upprätta förvaltningsberättelsen elektroniskt tas bort. Svenskt Näringsliv har inga invändningar mot detta men anser att det behövs ett större omtag om kravet på elektroniskt rapporteringsformat, se kommentar till artikel 29d ovan.

Förslag till ändringar i revisordirektivet 2006/43/EG³

Revisorns granskning av hållbarhetsrapporten

Artikel 26a.3

Förslaget innebär ändringar i bestämmelserna om att kommissionen ska anta delegerade akter för granskning av hållbarhetsrapporten. Nuvarande bestämmelse om att kommissionen, om så är lämpligt, senast den 1 oktober 2028 ska anta en standard för kvalitetsgranskning av hållbarhetsrapporten med rimlig säkerhet tas bort. Det krav på att kommissionen ska anta en standard för granskning med begränsad säkerhet senast den 1 oktober 2026 ersätts med en bestämmelse om att kommissionen ska ta fram riktad vägledning om revisorns översiktliga granskning av hållbarhetsrapporten. Som skäl anges att kommissionen på så sätt ska kunna arbeta snabbare och inrikta sig på sådana frågor som kan lätta på företagets rapporteringsbörda. Tidsfristen för när vägledningen ska tas fram stryks från direktivets bestämmelse men det framgår av motiven att avsikten fortfarande är att något ska finnas på plats 2026.

Svenskt Näringsliv välkomnar att det tydliggörs att det inte kommer att införas ett krav på granskning av hållbarhetsrapporten med rimlig säkerhet i EU. Än så länge är dock erfarenheten av granskning av hållbarhetsrapporter som upprättas i enlighet med CSRD begränsad. Det finns en överhängande risk för att harmoniseringen brister och att revisorer ställer olika krav på rapporterande företag. Avsaknad av harmonisering kan påverka konkurrensen och är därför samhällsekonomiskt ineffektivt. Det finns därför skäl att enas kring en gemensam standard för översiktlig granskning av hållbarhetsrapporter som tillämpas enhetligt på lång sikt. Risken med att kommissionen ges ett mer generellt mandat att ta fram riktlinjer är ökad komplexitet, brist på förutsägbarhet och praktiska svårigheter för revisorer att fullgöra sitt uppdrag.

Omtag om ESRS

Som en del av Omnibuspaketet har kommissionen gett Efrag i uppdrag att se över de standarder för hållbarhetsrapportering som redan antagits av kommissionen. Baserat på tekniska råd från Efrag ska kommissionen anta en delegerad akt med reviderade standarder senast sex månader efter det att ändringarna i redovisningsdirektivet har trätt i kraft. Avsikten är att minska på antalet datapunkter, att kvantitativa upplysningar ska prioriteras över narrativa beskrivningar och att se över och tydliggöra vilken information som är obligatorisk att lämna och vilka upplysningar som är frivilliga. Standarderna ska bli mer tydliga och det ska bli lättare att avgöra vilken information som är väsentlig. Interoperabiliteten med de globala standarderna för hållbarhetsrapportering ska stärkas ytterligare.

Svenskt Näringsliv välkomnar översynen av ESRS standarderna.

Rapporteringsstandarderna är omfattande, komplexa och kräver svåra bedömningar av de rapporterande företagen. Standardernas utformning i kombination med den dubbla väsentlighetsanalysen gör det svårt för företagen att begränsa hållbarhetsrapportens innehåll. Standarderna innehåller dessutom omotiverade formaliakrav som bland annat resulterar i att samma information behöver lämnas på flera ställen i samma rapport. Rapporteringens kvalitet blir lidande då användarnas behov av tydlighet och konkretion dränks i ambitionen att bocka av en massiv förteckning av detaljerade datapunkter.

³ COM(2025) 81 final

En begränsande faktor för att Efrag ska kunna ta fram förslag på dessa välbehövliga förändringar är att en stor andel av datapunkterna i ESRS härrör från krav som framgår i annan EU-reglering, främst förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar SFDR. Översynen av ESRS behöver därför kombineras med en översyn av andra rättsakter för att uppnå den önskvärda effekten på regelbördan.

En annan förutsättning för att översynen ska lyckas är att den beaktar och lägger stor vikt vid företagens erfarenheter av ESRS. För att det ska kunna ske behöver Efrag få möjlighet att hämta in synpunkter från centrala intressentgrupper. Det är tveksamt i vilken utsträckning det är möjligt inom ramen för den ambitiösa tidplan som kommissionen satt upp och som innebär att Efrag ska överlämna ett färdigt förslag till reviderade standarder i oktober 2025.

Ett ytterligare problem med översynen av ESRS är att de antagna standarderna har trätt i kraft och ska tillämpas av de företag som ska lämna en hållbarhetsrapport enligt CSRD. I Sverige gäller standarderna för räkenskapsår som inleds närmast efter 30 juni 2024. Det är enligt Svenskt Näringsliv inte lämpligt att kräva att företagen tillämpar ett regelverk som med stor sannolikhet endast kommer att gälla i ett eller möjligen två år. Det kan knappast liknas vid en standardisering och kommer att försvåra jämförbarhet av hållbarhetsinformationen över tid. De ändrade reglerna kan också komma att kräva att företagen gör nya bedömningar av vad som är väsentlig information vilket skapar brist på kontinuitet. Svenskt Näringsliv anser därför att rapporteringen bör pausas helt fram till dess att de nya standarderna är på plats. Det skulle ge utrymme för en mer realistisk tidplan. Under alla omständigheter bör de krav på upplysningar som enligt ESRS ska fasas in och som ska finnas på plats ett år efter första rapportering skutas upp fram till dess att de reviderade standarderna är på plats.

Övriga synpunkter

Rapportering på koncernnivå

Principen för hållbarhetsrapportering enligt CSRD är att en rapport upprättas på koncernnivå och att ett bolag som omfattas av den rapporten (och individuellt är skyldigt att rapportera) kan hänvisa till koncernrapporten och därmed inte behöver upprätta en egen rapport. Detta undantag omfattar dock inte stora dotterföretag av allmänt intresse som behöver upprätta en självständig hållbarhetsrapport oavsett om de omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen (artikel 19a.10 redovisningsdirektivet). Svenskt Näringsliv anser att alla företag som omfattas av en hållbarhetsrapport för koncernen bör undantas från kravet på att upprätta en egen rapport. Kostnaderna för att ta fram en individuell rapport står inte i proportion till värdet av informationen. Rapportering på nivån legal enhet ger dessutom till gränsdragningsproblem, exempelvis i fråga om värdekedjan. Av dessa skäl bör även kravet på att lämna upplysningar i hållbarhetsrapporten för koncernen om det finns betydande skillnader mellan koncernen och ett eller flera dotterföretag vad gäller risker och inverkan bortas (artikel 29a.4 redovisningsdirektivet).

Väsentlighet och globala standarder

Beskrivningen av hållbarhetsrapportens innehåll i CSRD är vid och otydlig. Detta har kombinerats med en bred syn på dubbel väsentlighet som gör det svårt att avgöra vilken information som ska rapporteras. Kommissionens uppdrag att ta anta delegerade akter med standarder för hållbarhetsrapportering är långtgående och har resulterat i ett omfattande och komplicerat rapporteringsramverk. De vägledningar som Efrag har tagit fram är vällovliga men har samtidigt gjort regelverket ännu svårare att överblicka. Sammantaget har detta

skapat en orimlig rapporteringsbörda för företagen. Det är olyckligt med hänsyn till att behovet av jämförbar hållbarhetsinformation är stort, inte minst på kapitalmarknaden.

Svenskt Näringsliv hade hellre sett en modell där hållbarhetsrapporteringen harmoniseras genom den globala normgivaren ISSB, motsvarande vad som gäller för de noterade företagens finansiella rapportering. Ett mer proportionerligt regelverk som ligger i linje med de internationella standarderna för hållbarhetsrapportering från ISSB kräver att definitionen av väsentlighet ses över och uppdraget till kommissionen att anta standarder snävas in.

SVENSKT NÄRINGSLIV

Sofia Bildstein-Hagberg

Johan Fall